

بازار کن ۲۰۲۵

صحنه‌ای برای حضور

بین‌المللی آثار ایرانی

چتر سینمای ایران در بازار فیلم هفتادوهشتمین جشنواره کن (۲۳ اردیبهشت تا۳ خرداد ۱۴۴۴) باحضور بنیاد سینمایی فارابی، مرکز گسترش سینمای مستند، تجربی و پویانمایی، انجمن سینمای جوانان ایران و جمعی از پخش‌کنندگان و فعالان بخش خصوصی، به‌محملی برای معرفی ظرفیت‌های سینمای ایران در عرصه جهانی تبدیل شد. بنیاد سینمایی فارابی در میز مذاکرات خود با نمایندگانی از کشورهای

موسی کلیم الله

در فهرست پرفروش‌ترین‌ها

با وجود افزایش فروش سینما نسبت به سال گذشته،

میزان مخاطبان کمتر از مدت مشابه پارسال است

نسرین بختیاری گروه‌فرهنگ

در چشم برهم زدنی دوماه از فصل بهار گذشت؛ بهاری که شروعش به ماه رمضان و البته نوروزباستانی گره خورده بود. شوری

صنفی نمایش برای شروع این فصل در مجموع

هشت فیلم در نظر گرفت که به مرور تعداد

فیلم‌ها افزایش یافت و به ۲۰ فیلم رسید؛ یعنی در

یک بازه زمانی کوتاه کمتر از یک‌و نیم ماه، تعداد

فیلم‌ها به بیش از دو برابر رسید.

بخش زیادی از این فیلم‌ها مانند «صدام»

به کارگردانی پدرام پور امیری، «خانه ارواح» به

کارگردانی کیارش اسدی‌زاده، «زبیا صدایم‌کن»

به کارگردانی رسول صدر عاملی، «اسفند» به

کارگردانی دانش اقباشاوی، «بازی را بکش»

به کارگردانی محمد ابراهیم عزیزی و «هرچی

توبگی» به کارگردانی مرتضی آتش زمزم از

۱۷ اردیبهشت به جدول اکران اضافه شدند و

فیلم‌های دیگری نظیر «سلام علیکم حاج‌آقا»

و «بی‌سروصدا» بعدها روی پرده آمدند و البته

«پاکول» به کارگردانی نوید اسماعیلی و «صبح

اعدام» به کارگردانی بهروز افخمی نیز آخرین

فیلم‌هایی هستند که ۳۱ اردیبهشت به جدول

اکران اضافه شدند؛ فیلم‌هایی که هرکدام

به فراخور احوال دوستداران سینما در یک

دسته‌بندی جای می‌گیرند و دایره انتخاب را با

توجه به شرایط و امکانات موجود برای مخاطبان

وسیع‌تر می‌کنند؛ چراکه در حال حاضر ژانرهایی

مانند جنایی، پلیسی و معمایی یا حتی تخیلی و

ترسناک جایی در سینمای ایران ندارد و فیلم‌ها

بیشتر یا زیرمجموعه ژانر اجتماعی هستند یا

تاریخی یا کودک و مانند غذاهای آماده‌ای شدند

که باید به سرعت و بدون تعلل به دست مخاطبان

هدف‌شان برسند. در واقع، دیدگاه حاکم بر

سینما بیشتر تجاری است تا فرهنگی و سینمایی.

از طرف دیگر توجه بعضی سرمایه‌گذاران ممکن

است عدم استقبال از این‌گونه فیلم‌ها باشد اما

حضور هر ژانری در سینما نیاز به آزمون و خطا

دارد تا جایگاه خود را تثبیت کند و به مراحل باید

برای این نوع فیلم‌ها هم فرصتی فراهم کرد.

اسپانیا، چین، آلمان، ارمنستان، ترکیه و ایتالیا درباره معرفی جشنواره‌های داخلی همچون جشنواره جهانی فیلم فجر، فیلم کودک اصفهان و فیلم کوتاه تهران گفت‌وگو کرد و زمینه‌ساز معرفی این رویدادها به مدیران بین‌المللی شد. مرکز گسترش نیز با معرفی جشنواره «سینماحقیقت» و ارائه کاتالوگ‌های آثار مستند و انیمیشن، موفق به عرضه چند اثر در جشنواره‌های جهانی شد. این مرکز در بخش

«داک‌کرنر» با تمرکز بر صندوق حمایت از مستندهای غزه، با رشید مشهراوی، تهیه‌کننده فلسطینی برای تولید فصل دوم پروژه مستند «از نقطه صفر» شامل ۱۰ اثر درباره مقاومت و نسل‌کشی در غزه به توافق رسید. انجمن سینمای جوانان ایران نیز با معرفی ساختار آموزشی و جشنواره فیلم کوتاه تهران، بافیلمسازانی از کشورهای عربی، اروپایی، چین، ژاپن و آمریکای جنوبی رایزنی کرد.

تا پایان اردیبهشت، سه فیلم «تمساح خونی» به کارگردانی جواد عزتی با فروش ۱۲۵میلیاردی و تعداد مخاطب دومیلیون و ۶۴هزار نفری، «مست عشق» به کارگردانی حسن فتحی با فروش بیش از ۸۶میلیارد تومان و میزان مخاطب بیش از یک میلیون و ۵۲۱هزار نفر و «سال‌گریه» به کارگردانی مصطفی تقی‌زاده با فروش ۴۷میلیارد و ۷۳۵میلیون تومانی و میزان مخاطب ۸۹۵هزار نفری در صدر فهرست پرفروش‌ترین و پرمخاطب‌ترین فیلم‌ها قرارداشتند. در مقابل سه فیلم پرفروش و مخاطب فروردین و اردیبهشت امسال عبارتند از: «دایناسور» به کارگردانی مسعود اطیابی با فروش ۱۴۱میلیاردی و مخاطب بیش از یک میلیون و ۷۲۱هزار نفری، «موسی کلیم‌الله» به کارگردانی ابراهیم حاتمی‌کیا با فروش بیش از ۶۶میلیارد تومانی و مخاطبان بیش از ۸۸۵هزار نفری و «کوکشل مولوتف» به کارگردانی حسین دومساری با فروش بیش از ۶۰میلیارد تومان و میزان مخاطب بیش از ۶۸۳هزار نفر.

❖ باخت دایناسور به تمساح خونی

فروش فیلم «دایناسور» تا پایان اردیبهشت تفاوتی بیش از ۱۶میلیارد تومان نسبت به پرفروش‌ترین فیلم سال گذشته یعنی تمساح خونی دارد و مقدار بلیت بیشتری فروخته است که اگر گران شدن بلیت سینما را در نظر بگیریم، دایناسور از لحاظ فروش چندان نتوانسته قدمی بردارد. اما میزان مخاطبان تمساح خونی نسبت به دایناسور نزدیک به ۳۴۵هزار نفر بیشتر بوده است و این آمار نشان می‌دهد میزان اقبال مردم نسبت به کمدی علی‌رغم ر وابستگی زیاد به مسائل اقتصادی، به‌مضمون و محتوای فیلم هم بستگی دارد که شاید این موضوع را که فرمول‌های کهنه جوابگوی مخاطبان امروز نیست، اثبات کند. بنابراین، با توجه به افزایش تعداد کمدی‌ها شاهد کاهش تعداد مخاطبان این فیلم‌ها هستیم که با وجود اشاره به یاره‌ای از دلایل آن، کارشناسی دقیق‌تر را به اهل فن واگذار می‌کنیم.

❖ کم‌فروغ‌ترین فیلم‌ها

سه فیلم «مینک قرمز» به کارگردانی حسین مهکام، «هرچی تو بگی» به کارگردانی مرتضی آتش زمزم و «بازی را بکش» به کارگردانی محمدابراهیم عزیزی، در انتهای جدول فروش قرار گرفته‌اند اما باید توجه داشت که دو فیلم هرچی تو بگی و بازی را بکش جزو فیلم‌های جدید هستند و به‌نظر می‌رسد برای دیده شدن و فروش باید زمان بیشتری به این فیلم‌ها بدهیم. به‌طورکلی، به نظر می‌رسد تعدد فیلم‌ها و ترافیک اکران روی انتخاب مخاطبان امسال تأثیر گذاشته و با وجود این‌که فروش سینما نسبت به سال گذشته افزایش داشته، میزان مخاطبان کمتر از مدت مشابه در همین بازه زمانی باشد. بنابراین، باید تدبیر یا راهکاری مدیریتی برای اضافه‌شدن فیلم‌ها به جدول اکران اندیشیده شود که از یک طرف فیلم‌سازی اتفاق نیفتد و از طرف دیگر فیلم‌های اجتماعی با توجه به تنوع و تکرری که در اکران دارند، کارشان به رقابت با یکدیگر نرسد و بتوانند از سفره سینما بهره قابل توجهی ببرند و هزینه تولید و ساخت‌شان را جبران کنند.

برش

افزایش فروش، کاهش مخاطب

اگر بخواهیم نگاهی مقایسه‌ای به سه فیلم اول امسال نسبت به مدت مشابه سال گذشته از لحاظ فروش و مخاطب، محتوا و مضمون داشته باشیم، باید به این نکته اشاره کنیم که ترکیب قرارگرفتن فیلم‌ها از لحاظ محتوا به یکدیگر شباهت زیادی دارد؛ چراکه سه فیلم امسال وسال گذشته به‌ترتیب کمدی،

فیلم کوتاه

گلایه از بی‌توجهی پلتفرم‌ها به فیلم کوتاه

چرخه فعالیت خود می‌دانند. وی با اشاره به جایگاه فیلم کوتاه در زندگی امروز مردم، به‌ویژه در بستر فضای مجازی، بر لزوم انتخاب آثاری باکیفیت و تقویت بسترهای نمایش تأکید کرد.

شعبی همچنین به سابقه موفق انجمن در سینمای سیار اشاره کرد و گفت: با همکاری مؤسساتی مانند «سینماشهر» و «بهمن سبز» تلاش داریم نمایش فیلم‌ها را در نقاط مختلف کشور توسعه دهیم. وی تقویت اقتباس ادبی در فیلم کوتاه را از اولویت‌های انجمن دانست و بر ترویج اقتباس‌های باکیفیت و جریان‌ساز تأکید کرد. او در پایان گفت: از هوش مصنوعی تنها در صورت کاربردی بودن استفاده می‌کنیم و فعلا به دلیل مشغله زیاد، ساخت فیلم شخصی را در اولویت ندارم.

«در آغوش درخت» آنلاین شد

فیلم سینمایی «در آغوش درخت» به‌کارگردانی بابک لطفی خواجه‌پاشا، نماینده رسمی ایران در اسکار ۲۰۲۵، پس از اکران موفق تابستانی در سینماها، از ۳۰ اردیبهشت به‌صورت آنلاین اکران می‌شود. این اثر که محصول مشترک سازمان سینمایی سوره و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان است، با بازی مارال بنی‌آدم، جواد قاسمی، روح‌الله زمانی و دیگران، نامزد هشت سیمرغ و برنده جوایز داخلی و بین‌المللی متعددی شد. در آغوش درخت داستان شاعرانه تلاش‌های یک خانواده در آستانه فروپاشی را روایت می‌کند.

قاب

جام جم

سینما

C I N E M A

چهارشنبه ۳۱ اردیبهشت ۱۴۰۴ ■ شماره ۷۴۹

❖ ذره‌بین

حسن هادی، فیلمساز عراقی؛

آینده خوبی در انتظارمان است

صنعت سینمای عراق با وجود تمام ناملایمات و سختی‌ها، به‌دنبال کسب هویت خود در بین کشورهای اسلامی و منطقه است. از یک‌سوسال ه‌احکومت دیکتاتوری صدام و از سوی دیگر تهاجم نیروهای ارتش آمریکا به این کشور، عوامل مهمی برای رکود فعالیت‌های هنری در عراق بوده است. در سال‌های اخیر، با افزایش تلاش هنرمندان کشورهای منطقه خلیج فارس و خاورمیانه برای تولید محصولات بومی، علاقه‌مندان به سینما شاهد تلاش‌های فیلمسازان عراقی در همسویی با این روند بوده‌اند. حسن هادی یکی از هنرمندان جوان و تازه‌وارد صنعت سینمای عراق است که با اولین ساخته سینمایی خود «کیک رئیس‌جمهور»، قصد دارد نماینده خوبی برای صنعت سینمای کشورش در سطح بین‌المللی باشد. او در گفت‌وگو با نشریه ورایتی درباره اولین ساخته سینمایی‌اش صحبت کرده است.

❖ **تماشای فیلمی از عراق یک تجربه نادر است، به‌ویژه اگر داستانش درباره آن دوران سخت جنگ و تحریم‌های آمریکا باشد. این داستان چگونه با گرفت تا تبدیل به فیلم‌نامه شد؟**

قبل از هر چیز، از خاطرات دوران کودکی و نوجوانی خود می‌آید. من و خیلی‌های دیگر در آن دوران سخت بزرگ شدیم. البته به‌دلیل بچگی، خیلی چیزها را درک نمی‌کردیم و سال‌ها بعد بود که متوجه کلیت آن ماجراها شدیم. در بین دوستان و همسایه‌ها، کسانی بودند که باید در مراسم یک‌بیزی شرکت اجباری داشته باشند. زندگی خیلی از آنها بعد از این ماجرا به شکل غم‌انگیزی تغییر کرد. به‌همین دلیل همه ما در موقعیت یک کمدی سیاه و تلخ قرار داشتیم. از همین رو، حال‌وهوای فیلم هم به سمت یک کمدی تلخ و سیاه حرکت می‌کند. احساس این است که نمی‌توانستیم از این داستان فرار کنیم و نسبت به آن بی‌توجه باشم. این بخشی از خاطره جمعی همه ما و کسانی است که در عراق بزرگ شده‌ایم. برایم بسیار باعث تعجب بود که می‌دیدم فیلمی در رابطه با چنین موضوع مهمی ساخته نشده و کسی در عالم هنر به این موضوع توجهی ندارد. پس وظیفه خود می‌دانستم که در این رابطه کاری انجام دهم.

❖ **به جز روایت یک رویداد تاریخی، به جنبه‌های هنرمندانه کار هم توجه داشتید؟**

من هم مثل خیلی از بچه‌های دیگر با سینما رشد نکردم و فیلم‌دیدن بخشی از کار روزانه‌مان نبود. ای‌کاش می‌توانستم به شما بگویم «من به سینما رفتم و این فیلم را دیدم.» من چنین فرصتی نداشتم. بعدها بسیاری از فیلم‌ها را به صورت قاچاقی روی نوار VHS و DVD تماشا کردم. عشق من به سینما با برنامه‌های تلویزیونی شروع شد. خودم می‌دانم و تصدیق می‌کنم که بین فیلم من و آثار عباس کیارستمی شباهت‌هایی وجود دارد. عده‌ای هم می‌گویند با دیدن فیلمم یاد «زدودچرخه» و ویتوریو دسیکا افتاده‌اند. هیچ‌وقت نخواستیم از این دو فیلمساز تقلید کنیم. اما وقتی شما فیلمی واقع‌گرا می‌سازید، طبیعی است که تماشاچی را به یاد شاهکارهای گذشته تاریخ سینما می‌اندازید.

آرشیو

متن کامل